

**ISSUE
№55**

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

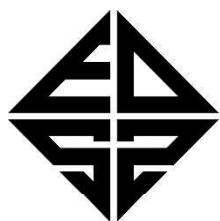

**2ND INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE**

**GLOBAL TRENDS
IN SCIENCE:
RESEARCH, INNOVATION
AND DEVELOPMENT**

**SEPTEMBER 29 – OCTOBER 1, 2025
VARNA, BULGARIA**

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

**Proceedings of the 2nd International Scientific
and Practical Conference**

**"Global Trends in Science: Research,
Innovation and Development"**

September 29 – October 1, 2025

Varna, Bulgaria

Collection of Scientific Papers

Varna, 2025

UDC 01.1

Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 2nd International Scientific and Practical Conference «Global Trends in Science: Research, Innovation and Development» (September 29 – October 1, 2025, Varna, Bulgaria). European Open Science Space, 2025. 166 p.

ISBN 979-8-89704-966-0 (series)
DOI 10.70286/EOSS-29.09.2025

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The conference is registered in the database of scientific and technical events of UkrISTEI to be held on the territory of Ukraine (Certificate №552 dated 16.06.2025).

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

ISBN 979-8-89704-966-0 (series)

Коленко А.

ВИМОГИ ДО ВИКЛАДАЧА ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА В
ПОЧАТКОВІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ..... 115

Іокова Д.І., Петухова Л.Є.

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЗАЄМОДІЇ З ІІІ У
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В
ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ 120

Vitkovskiy O., Muryniuk T., Kuzyk I.

RESILIENCE AND INNOVATION IN DENTAL EDUCATION
DURING MARTIAL LAW IN UKRAINE..... 125

Section: Philosophy

Кліваденко Н.І., Возний Д.

ЕКОЛОГІЧНІ НАСЛІДКИ ТА СОЦІАЛЬНІ КОНФЛІКТИ
МАСШТАБНИХ ІНЖЕНЕРНИХ ПРОЕКТІВ..... 129

Section: Physical and mathematical sciences

Турчин Є.В., Коваленко М.О.

ОДНА ЗАДАЧА КЛАСТЕРИЗАЦІЇ ГЕОДАНИХ..... 133

Іщенко Л.

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ І ШТУЧНОГО
ІНТЕЛЕКТУ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІН ФІЗИКО-
МАТЕМАТИЧНОЇ ГАЛУЗІ..... 135

Section: Psychology

Маєр Ю., Тарадуда А., Тарадуда С.

ПРОКРАСТИНАЦІЯ ЯК ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН:
ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ТА ПРАКТИЧНІ ПЕРСПЕКТИВИ..... 140

Section: Technical Sciences

Khvostivska L., Herasymchuk Yu., Zemledukh V., Vorobets I.

METHOD FOR AUTOMATED DETECTION OF LOAD LEVELS IN
COMPUTER NETWORKS..... 145

Отже, нами обґрунтовано педагогічні умови формування пізнавальної активності молодших школярів засобами штучного інтелекту на уроках музичного мистецтва (формування позитивної мотивації та пізнавального інтересу до процесу пізнання у сфері музичного мистецтва із використанням технологій штучного інтелекту; створення у ЗЗСО сучасного інформаційного освітнього середовища, сприятливого для формування пізнавальної активності молодших школярів засобами штучного інтелекту; активізація самостійної пізнавальної діяльності учнів молодших класів на уроках музичного мистецтва). Перспективним напрямом подальших наукових досліджень є експериментальна перевірка окреслених педагогічних умов та висвітлення її результатів.

Список використаних джерел

1. Філіппова, Л., (2009). Сутність та зміст поняття «педагогічні умови». Молодь і ринок, 11 (58), 130-133.
2. Цуй Хаожань., (2025). Формування пізнавальної активності молодших школярів на уроках мистецтва засобами комп'ютерних технологій. Суми.

ВИМОГИ ДО ВИКЛАДАЧА ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА В ПОЧАТКОВІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ

Коленко Анфіса

к.пед.н., доцент

Кафедра музично-сценічного мистецтва

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, Україна

Анотація. У статті розглянуто професійні, методичні та етичні (триєдині) вимоги до викладача театрального мистецтва у закладах початкової мистецької освіти (ЗПМО). Визначено основні компетентності педагога, окреслено напрями його діяльності у процесі формування творчих здібностей дітей молодшого, середнього та старшого шкільного віку. Проаналізовано значення педагогічної культури, методичного забезпечення та партнерської взаємодії у створенні умов для гармонійного розвитку особистості дитини.

Ключові слова: акторська майстерність, початкова мистецька освіта, театральна педагогіка, компетентності, педагогічні вимоги.

Актуальність. У контексті сучасних реформ освіти в Україні, що передбачають інтеграцію цифрових технологій, компетентнісного підходу та інклюзивних практик, мистецька освіта зазнає суттєві трансформації, спрямовані на підвищення якості, доступності та актуальності освітніх програм у відповідь на виклики цифрової доби та глобалізації. Важливим завданням є формування в дітей здатності до творчого самовираження, комунікації та естетичного розвитку. Викладач театрального мистецтва в ЗПМО виконує важливу роль у

цьому процесі, адже поєднує функції педагога, наставника та організатора творчої діяльності. Від його професійних, методичних та етичних якостей залежить ефективність освітнього процесу та результативність навчання учнів.

Мета та завдання дослідження. Мета: визначити комплекс професійних, методичних та етичних вимог до викладача театрального мистецтва у ЗПМО. Завдання: 1. Проаналізувати останні дослідження початкової мистецької освіти; 2. Окреслити професійний портрет викладача театрального мистецтва ЗПМО; 3. Визначити ключові компетентності педагога ЗПМО (загальні, фахові, методичні);

У цьому дослідженні застосовано комплекс теоретичних методів, які дозволили всебічно розкрити триєдині вимоги до викладачів театрального мистецтва. Основними методами були: аналіз наукових джерел - для вивчення сучасного стану і тенденцій початкової мистецької та театральної освіти; порівняння та узагальнення - для виокремлення загальних підходів і відмінностей у підготовці викладачів у різних країнах та освітніх системах; системний аналіз - для структурування компетентностей (загальних, фахових, методичних) та окреслення їх ролі у формуванні творчої особистості учня; синтез літературних джерел - для побудови загального професійного портрета педагога та визначення вимог до організації освітнього процесу; Дослідження мало комплексний теоретичний характер і ґрунтується на міждисциплінарному аналізі сучасної наукової літератури, а також результатів міжнародних емпіричних досліджень у галузі театральної та початкової освіти.

У сучасній системі театральної педагогіки особлива роль належить викладачу, адже саме він формує світогляд, цінності та творчі орієнтири дітей. У ЗПМО педагог працює з учнями молодшого, середнього та старшого шкільного віку, що вимагає врахування вікових і психологічних особливостей, а також володіння спеціальними методичними прийомами. В ході дослідження постало питання, чи існують чітко визначені професійні та особистісні вимоги до викладачів у ЗПМО? Для цього було опрацьовані дослідження останніх років.

Аналіз наукових праць показав важливість для викладача ЗПМО не лише глибоких знань у сфері мистецтва, а й здатності до емоційної компетентності, інтеграції міждисциплінарних підходів та постійного професійного розвитку [5, 8]. Численні дослідження підкреслюють необхідність поєднання творчих та педагогічних навичок. Особливу увагу науковці приділяють розвитку взаємодії, інклюзивності, а також формуванню особистісних якостей, таких як відкритість досвіду, емпатія та здатність до саморефлексії [1,11,12]. Професійні компетентності та стандарти, згідно з якими, викладачі повинні володіти знаннями з майстерності актора [6], методиками викладання, розумінням вікових особливостей дітей, а також навичками інтеграції мистецьких дисциплін розглядаються в дослідженнях Грегорі, Джонсона, Тегерані [2,4,10]. Водночас, інші наукові джерела вказують на прогалини в підготовці викладачів мистецтва, недостатню інтеграцію сучасних методик та потребу у вдосконаленні

навчальних програм [3,9]. Важливими є також технологічні навички, здатність до інновацій та використання сучасних освітніх технологій [5]. Основними особистісними рисами викладача є відкритість досвіду, емпатія, комунікабельність, здатність до саморефлексії, креативність та стресостійкість [1]. Важливе місце займає емоційна компетентність, що дозволяє ефективно взаємодіяти з учнями та створювати сприятливу атмосферу для творчості. Сучасні педагогічні підходи та інновації включають використання імпровізації, сторітелінгу, колаборативного навчання, а також інтеграцію міждисциплінарних практик [4,7,12]. Важливою є здатність до адаптації педагогіки під онлайн-формати та інклюзивне навчання. Наприклад, Мідендорп і Деунк у своєму огляді, що вийшов у 2025 року, розглядають «розвитку навичок спілкування та самовираження за допомогою драматичних та театральних форм роботи» [8]. Люфт та співавтори дослідили «інтеграцію акторських технік», що підтвердило сучасність та інноваційність згаданих підходів [7]. Крім того, здатність до інновацій та використання сучасних технологій розкрита в дослідженні Келлер-Шнайдер та співавторів, яке розглядає виклики професійного розвитку [5].

Викладач театального мистецтва є носієм багатофункціональної ролі – наставника, педагога та організатора творчого процесу. Вимоги до викладача охоплюють широкий спектр професійних, особистісних та педагогічних компетентностей: професійні знання з майстерності актора, сценічної мови, пластики [6]; методичні вміння організовувати заняття з урахуванням вікових особливостей дітей; педагогічна культура, що ґрунтується на толерантності, емпатії та партнерстві. Від викладача очікується поєднання фахових знань, педагогічних навичок та здатності розвивати креативність та емоційний інтелект учнів. Водночас, існують суттєві прогалини у підготовці викладачів, зокрема недостатня увага до практичних навичок, інтеграції сучасних методик та інклюзивності. Дослідження Гріна та співавторів аналізує педагогічне сприйняття студентів, майбутніх викладачів мистецтва [3]. Загалом, якість підготовки викладачів є комплексним питанням, яке залежить від багатьох чинників. Дослідження Тегерані та співавторів прямо пропонує «рамки очікуваних компетенцій» [10]. Грегорі обговорює загальний процес «підготовки компетентних вчителів мистецтва» [2]. Якість підготовки значною мірою залежить від наявності професійних стандартів, підтримки професійного розвитку та міждисциплінарної співпраці. Павлу та співавтори, що безпосередньо розглядають «потреби в навчанні вчителів театального мистецтва», надають міцну емпіричну основу для цих висновків [9]. Таким чином, наші твердження є синтезом кількох основних ідей, що знайшли відображення в різних дослідженнях.

Професійний портрет викладача театального мистецтва охоплює не лише фахові знання в галузі театру [6], важливими є здатність організовувати освітній процес у формах, доступних дитячій аудиторії, а також уміння інтегрувати світові театральні практики в освітній процес.

Ключовими компетентностями викладача театрального мистецтва є: **загальні** (комунікабельність, креативність, емоційний інтелект, організаційні навички); **фахові** (володіння сучасними системами виховання актора та їх адаптація до дитячої аудиторії, розвиток уваги, фантазії, сценічного спілкування); **методичні** (планування занять за рівнями підготовки, використання ігрових і тренінгових методик, інтеграція з музикою й хореографією). Науковці Джонсон та співавтори зосереджуються на «інтегрованій мистецькій освіті», що повністю відповідає нашому твердженню про «інтеграцію мистецьких дисциплін» [4]. Показано, що інтеграція акторських технік у підготовку вчителів та практику в класі покращує професійну підготовку, підтримує постійний розвиток та сприяє успішним результатам у навчанні. Вчителі отримують користь від знайомства з усталеними методами акторської гри (наприклад, Стелла Адлер, Лі Страсберг) та заохочуються використовувати творчі, емпіричні підходи для залучення учнів. Розвиток креативності додатково підтримується міждисциплінарними стратегіями та стратегіями інтеграції мистецтв. До методичних вимог належать: використання індивідуальних, групових і колективних форм роботи, диференційований підхід до дітей з різним рівнем підготовки, баланс між технічними вправами й творчими завданнями. Не менш значущими є етичні вимоги: емпатія, повага до особистості дитини, створення безпечного простору для самовираження. Дослідження Аль-Малікі безпосередньо розглядає «необхідні особистісні риси та професійні компетенції», що підтверджує важливість особистісних якостей викладача [1]. Хаджипантелі зосереджується на «особистісно-орієнтованому підході» та «професійній етиці», що підсилює нашу думку щодо наявності у викладача емпатії та здатності до саморефлексії [11]. Науковці Естрада Т. та співавтори аналізують «взаємодію вчителів та інтеграцію», що надає наукове підґрунтя для усвідомлення важливості співпраці. Для усунення прогалин у підготовці та підтримки впровадження інноваційних методів викладання рекомендуються програми професійного розвитку, адаптовані до потреб викладача [12]. Постійний професійний розвиток необхідний для підтримки високих педагогічних стандартів.

Дослідження вказують на необхідність постійного навчання та адаптації. Результативність діяльності викладача театрального мистецтва визначається також здатністю до комунікації з батьками, колегами та адміністрацією, що забезпечує комплексний розвиток учнів та залучення їх до творчих конкурсів, фестивалів і відкритих показів.

Висновки. Доведено, що викладач театрального мистецтва в ЗПМО виконує багатофункціональну роль, яка виходить за межі простого наставництва, охоплюючи організацію творчого процесу та інтеграцію театральних практик з іншими дисциплінами. Основними вимогами до його професійної компетентності є володіння акторською технікою, методичні та етико-

педагогічні вміння з урахуванням віку учнів, а також емоційна компетентність, креативність та готовність до інновацій.

Ефективна робота викладача безпосередньо залежить від його здатності налагоджувати партнерські стосунки в освітньому процесі. Проте, наявні проблеми у професійній підготовці вимагають системного вдосконалення освітніх програм, активного впровадження сучасних підходів, що окреслює подальші напрямки наукових досліджень і розробок.

Список використаних джерел

1. Аль-Малікі А. Аль-Малікі А. Необхідні особистісні риси та професійні компетенції для вчителів початкової школи / А.В. Аль-Малікі, А. Аль-Малікі. – Міжнародний журнал консультування дітей та спеціальної освіти. – 2024. – № 6(1). – С. 1-13. – DOI: <https://doi.org/10.31559/ccse2024.6.1.1>
2. Грегорі, П. Підготовка компетентних вчителів мистецтва у початковій школі /П. Григорі. – Міжнародна енциклопедія художньої та дизайнерської освіти. – 2019. – DOI: <https://doi.org/10.1002/9781118978061.EAD030>.
3. Грін Л., Чедзой С., Гарріс В., Мітчелл Р., Нотон К., Рольф Л., Стентон В. Дослідження сприйняття студентами-вчителями викладання мистецтв у початкових школах /Л. Грін та ін. – Британський журнал досліджень в галузі освіти. – 1998. – Т. 24, № 1. – С. 95–107. – DOI: <https://doi.org/10.1080/0141192980240107>.
4. Джонсон Д., Гарні К., Лангуель-Пуделка А., Канцлер К. Інтегрована мистецька освіта: перспективи та практика роботи вчителів-викладачів та учнів-викладачів / Д.І. Джонсон та ін. – Вчитель-педагог. – 2023. – Т. 59, № 3. – С. 259–277. – DOI: <https://doi.org/10.1080/08878730.2023.2272182>.
5. Келлер-Шнайдер М., Чжун Х., Юнг А. Компетентність та виклики у професійному розвитку: сприйняття вчителя на різних етапах кар'єри /М. Келлер-Шнайдер та ін. – Журнал освіти для викладання. – 2020. – Т. 46, № 1. – С. 36–54. – DOI: <https://doi.org/10.1080/02607476.2019.1708626>.
6. Коленко А. В. Формування виконавської майстерності майбутніх бакалаврів з акторського мистецтва драматичного театру і кіно у фаховій підготовці : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 – теорія і методика професійної освіти / Коленко Анфіса Володимирівна. – Київ : НПУ імені М. П. Драгоманова, 2019. – 305 с.
7. Люфт А., Акпаєва А., Астамбаєва З., Кульгільдінова Т. Інтеграція ігрових технік у неформальне навчання для майбутніх вчителів початкової школи / А.В. Люфт та ін. – Міжнародний журнал оцінювання та досліджень в освіті (IJERE). – 2025. – Т. 14, № 2. – DOI: <https://doi.org/10.11591/ijere.v14i2.32496>.
8. Мідендорп А., Деунк М. Стимулювання рівноправної грамотності вчителів за допомогою драматичних та театральних форм роботи: систематичний огляд / А.В. Мідендорп, М. Деунк. – Огляд освітніх досліджень. – 2025. – DOI: <https://doi.org/10.1016/j.edurev.2025.100664>.
9. Павлу, В., Анагну, Е., Фрагкуліс, І. Потреби в навчанні вчителів

театрального мистецтва початкової школи: приклад Греції / В.В. Павлу та ін. – Квартальні огляди освіти. – 2020. – № 3. – DOI: <https://doi.org/10.31014/aior.1993.03.04.156>.

10. Тегерані, А., Ассаре, А., Мехрмохаммаді, М., Імамджомех, М. Розробка рамки очікуваних компетенцій для вчителів мистецтв у бакалавраті мистецької освіти / А.В. Тегерані та ін. – Журнал досліджень навчальних програм. – 2018. – Т. 13, № 50. – С. 109-142. – URL: https://www.jcsicsa.ir/article_85462_en.html.

11. Хаджипантелі, А. Дослідження особистісно-орієнтованого підходу до педагогічної освіти в рамках курсу драматичного мистецтва: внесок у професійну етику майбутніх вчителів / А.А. Хаджипантелі. – Європейський журнал педагогічної освіти. – 2021. – Т. 46, № 5. – С. 561–579. – DOI: <https://doi.org/10.1080/02619768.2021.1970741>.

12. Естрада Т., Грем М., Петеркен К., Кеннон М., Гарріс А. Співпраця вчителів та інтеграція початкових мистецьких знань: політика та можливості /Т. Естрада та ін. – Огляд політики мистецької освіти. – 2022. – Т. 124. – С. 187–200. – DOI: <https://doi.org/10.1080/10632913.2022.2037482>.

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЗАЄМОДІЇ З ШІ У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ХЕРСОНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Іокова Дар'я Іванівна

здобувачка вищої освіти магістерського рівня

Петухова Любов Євгенівна

д.п.н, професорка, деканеса педагогічного факультету

Херсонський державний університет, Україна

Останні роки довели, що значна частина освітнього процесу перейшла на нові формати діяльності з використанням інноваційних підходів та технологічних проривів, суттєво змінились вимоги до підготовки майбутніх вчителів. Паралельно з глобальним розвитком освітніх концептів перед педагогами постають нові виклики, адже вони мають не тільки володіти сучасним цифровим інструментарієм, а й формувати у школярів уміння безпечної взаємодії з ними. В свою чергу, у рамках змішаного навчання, що інтегрує традиційні та дистанційні форми освітнього процесу, Херсонський державний університет став показовим прикладом ефективної адаптації освіти до умов війни. Передумови цього процесу були закладені ще в період пандемії COVID-19, коли заклад активно впроваджував цифрові технології.

Першочерговою умовою розвитку компетентності майбутніх вчителів початкових класів є формування базових цифрових та інформатичних навичок,